

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 6 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Badeni in Slovenci.

V včerajšnji seji poslanske zbornice je ministerski predsednik grof Badeni posegel v proračunsko debato in s svojim govorom nekako popolnil programatično izjavo, s katero se je pred nekaj tedni predstavil poslanski zbornici.

Govor ministerskega predsednika je pravi diplomatični umotvor. V njem se je izrazil grof Badeni tako, da nima nobena stranka vzroka biti ž njim nezadovoljna, niti levičarji, niti Mladočehi, niti konservativci. Za vsako teh strank je imel nekaj ljubeznjivosti, vsaki je vsaj upanje obujal, da izpolni nje želje in ugotovi nje potrebe.

Tudi glede nas Slovencev se je ministerski predsednik izrekel dosti ugodno, ali celo jako ugodno, kakor trde izvestni oficijozni in levičarski listi, a v zvezi temu bodi povedano, da nas besede ministerskega predsednika niso razveselile, ampak obudile v nas nekako slutnjo, da Badenijevi nameni glede Slovencev niso ravno najprijaznejši in najboljši.

To slutnjo sta v nas obudila zlasti dva momenta v govoru ministerskega predsednika. Grof Badeni se je skliceval na svoje razmerje k Malorusom in povedal, da misli tudi napram nam zavzeti isto stališče, in da ne bode dovolil nobene koncesije, katero bi naši narodni nasprotniki mogli tolmačiti za provokacijo.

Pred vsem bodi povedano, da mi sploh ne potrebujemo nikakih „koncesij“, niti od grofa Badenija, niti od koga drugega. Slovenski narod zahteva samo po veljavnih zakonih pristoječe mu pravice, katere se mu prikrašujejo, nič več, pa tudi nič manj.

Politični nasprotniki naši zmatrajo vsako urenjenje naših zahtev za drzno provokacijo. Čutijo se že provocirane, če Slovenci le kako željo izrečemo. Ko je šlo za celjsko utrakvistično gimnazijo, so Nemci kričali na vse grlo, da je to nečuvna provokacija, primorska iredenta pa je takisto kričala, ko je šlo za slovensko šolo v Gorici, za slovenske napise in ravnopravnost pri sodišču. Nemci na Koroškem niso nič boljši. Ker torej naši nasprotniki zmatrajo vsakb

našo še tako opravičeno in umestno zahtevo za provokacijo, se nam vsiljuje vprašanje: Po katerih načelih misli grof Badeni razsojati, je-li kaka slovenska zahteva provokatorična ali ne? Če se bo grof Badeni ravnal po nazorih naših nasprotnikov, če bo zmatral vse to za provokacijo, kar bodo oni za to razglasili, potem ni upati, da bo mogel za nas kaj storiti. Potrebno bi torej bilo, da bi grof Badeni svoje stališče jasneje preciziral.

Morda pa je to že storil. Skliceval se je namreč na razmerje mej Poljaki in Malorusi in nekako namignil, da hoče tako razmerje ustanoviti tudi mej Slovenci in njih nasprotniki, Nemci in Lahji. Ministerski predsednik se ali ni izrazil jasno in določno, ali pa nas zmatra za preveč naivne. Razmerje mej Malorusi in Poljaki nam je dobro znano. Malorusom se godi tako, kakor Slovincem na Koroškem in v Trstu, malo bolje ko Armencem na Turškem. Zakoni so zanje mrtve črke, pravice ne dobe ni pri Ponciju ni pri Pilatu, in grof Badeni je bil mej tistimi, ki so z vso silo delali na to, da Malorusi ne dobe svojih pravic. Če zmatra grof Badeni tako razmerje za idealno, če misli postopati napram Slovincem tako, kakor je v Gališki postopal napram Malorusom, potem bode kmalu sicer mali, a še vedno žilavi narod slovenski videl mej tistimi, ki se najbolj ustavljajo njegovi vladi.

Seveda se da Badenijev govor tolmačiti tudi drugače; kdor ima dobro voljo, najde v njem najlepše obljube, saj prav to je svojstvo diplomatično sestavljenih govorov, da se dajo različno tolmačiti. Odkrito pa povemo, da Badenijev govor na nas ni naredil dobrega utisa. Sploh so doslej še vse avstrijske vlade Slovence varale: delale so jim obljube, izpolnile jih pa niso. To je vzgojilo v nas neko nezaupanje, katero je vzrok, da sodimo vlade in njih funkcionarje le po njih dejanjih in tudi grof Badeni bo moral prej dokazati, da nam hoče biti pravičen, ako to sploh hoče, predno mu bomo zaupali. Vsekako pa bo moral to storiti prej, nego pride na vrsto pogodba z Ogersko.

Državni zbor.

Na Dunaji, 11. decembra.

Zbornica je v današnji seji nadaljevala proračunsko razpravo.

Prvi je govoril posl. N a b e r g o j. Spomnil je ministerskega predsednika na njegovo obljubo, da bo varoval manjšine ter ga opozarjal na velike krivice, katere se gode Slovanom na Primorskem, posebno pa tržaškim Slovincem.

Maloruski posl. R o m a n č u k je konstatoval, da mej avstrijskimi narodi so trije nad vso mero saturirani, to so Nemci, Poljaki in Italijani, vsi drugi pa so zatirani. Ko bi Nemci bili napram drugim narodom pravičnejši, bi ti izgubili svojo nenaklonjenost nemškemu jeziku. Dokler se je v Gališki poskušalo germanizovati, se je vse upiralo tudi nemškemu jeziku, sedaj pa se Poljaki radi nemški uče. Mej vsemi narodi se godi v vsakem oziru najslabše Malorusom. Nimajo šol, iz uradov in sodišč je njih jezik izključen, uprava pa je taka, da se Bog usmili. Pri zadnjih deželnozborskih volitvah so se godile nečuvne reči. Razburjenost je tolika, da pride jutri deputacija 150 mož na Dunaj, da se pri cesarju pritoži glede volitev za deželni zbor. Ko bi Badeni ne bil na čelu vlade, bi se Malorusi ž njo še sprijaznili, a ker je nova vlada poosobljeni avtokratizem in brezobzirnost, se morajo postaviti in združiti proti njej vsi narodi, katerim je kaj za njih interese.

Levičarski posl. F o r n i e r je dokazoval, da levica ni kapitalistična stranka, nego da je prav ona največ storila za socialne reforme. Opozarjal je na pogodbo z Ogersko in konečno povedal, da njegova stranka ni nasprotna spravi s Čehi.

Posl. dr. P a c a k je naglašal, da prvi pogoj porazumljenja mej Čehi in Nemci je, da se odpravi krivica, katera se godi Čehom na Moravskem. Na ministerskih sedežih sedé sami smehljajoči se ministri. A to smehljanje še ni premotilo Čehov, da bi zapustili svoje stališče. Sicer se je odpravilo izjemno stanje in še nekatere druge ovire porazumljenja mej Čehi in vlado so se odstranile, ni se pa odstranila največja ovira: namestnik grof Thun. Ta

Listek.

Pozdrav braći Slovencima.

Kao kad se vila proljet javi
Iza ljute i studene zime
A da cviećem cieli svijet zatravi
I svu zemlju uzraduje njime:
Tako nam se Vaša ljubav javlja,
Bila sretna ili sjetna zgoda,
Pak se tako uvijek nam ponavlja
Stara rieč nam, da „krv nije voda“,
Nego da smo najbliži i prvi.
Tako i sad Vaša ljubav sama
Dovela Vas u naš Zagreb bieli,
Da Vas usred Talijina hrama
Hrvatski nam vidi narod cieli;
Da Vam kaže iskreno i glasno:
Što je naše — to je i sve Vaše,
Da nam opet zasja sloga jasno,
S koje naši dušmani se plaše,
Koja će nam, svega dobra sućnost,
Opet doniet sretniju budućnost.
Zajednička prošlost nam je bila,
Zajednički mučenički vienac,
I iz jednog majčinoga krila
Brat je Hrvat kao i Slovenac;

Jednako se trude u svom znoju,
Da im opet sinu ljepši dani,
Da nebudu u naroda broju
Vazda samo biedni sirotani,
Već da ono poluče sa slogom,
Šte ih ide pred svetom i Bogom.

Ako Bog da, to ćemo polučiti,
Jer smo jedni, razlike nam neima:
Nitko neće više nas razlučiti,
Dok su srca složna nam posvema,
Od njih smo već podigli žrtvenik
Našoj sreći, našem jedinstvu,
Već je jasan naš duševni zrenik,
Već se kod nas smrkava tudjinstvu,
Jer Slovenac stoji uz Hrvata,
Ket brat uz rođenoga brata.

A u našem Talijinom hramu
Mi Vas Vašim pozdravljamo sborom,
Da Vam našu čistu ljubav samu
Pokažemo i riečju i tvorom;
Dobro došli! Kao braću pravu
Primamo Vas sad na grudi naše,
Da slavimo zajedničku slavu,
Što je naše — to je sve i Vaše;
Od sve braće prvi nam miljenici,
Živili nam, živili Slovenci!

Prijetnosti železniške postaje na deželi.

(Spisal Ch. Leroy.)

Gospod Horace Fausourlet, nekdanji zadružnik tvrdke z dobrim in krojaškim blagom, Fausourlet, Lambin & Comp. (petdeset let star, srednje rasti zastaven, velikanskih očij, važnega obraza) se bliža oknu železnične postaje in počasti uradnika z naslednjim ogovorom:

„Povejte mi . . . peljati se hočem v Boulogne, pisala mi je danes zjutraj soproga . . . ona je v posetih pri svoji materi in jaz . . . s katerim vlakom bi se zamogel jutri dopoldne peljati?“

„V Boulogne? S poštnim vlakom ob 6. uri zjutraj, z ekspr. snim ob 7. uri 35 minut, z osebnim ob 10. in 11. uri 45 minut.“

„Drug vlak ne gre?“

„Dopoludne ne!“

„Kedaj dospem v Boulogne, ako se peljem ob 10. uri 35 minut?“

„Ob 10. uri 35 minut ne gre vlak ampak . . .“

Saj ste vender sami dejali . . .“

„Ekspresni vlak gre ob 7. uri 35 minut, osebni pa ob 10. uri.“

Jaz pa sem čul popolnoma jasno, da ste rekli ob 10. uri 35 minut. Ako vi sami ne veste, kedaj vlak odide, potem . . .

je veliko preveč ponosen in samosvesten, da bi hotel izpolnjevati voljo kakega drugega. Tri ministerstva so se morala ravnati po njegovi volji, sedaj pa misli, da nova vlada je le epizoda, kateri bo kmalu konec in da pride potem on na krmilo. Ko bi se odstranil grof Thun, bi bilo morda porazumljivo mogoče, dokler pa ostane na svojem mestu, je to nemogoče, ker je on najbolj sovražen človek na Češkem. Končno je govornik omenil protisemitov in se zopet izrekel zoper Luegerja prav tako, kakor Kaizl.

Posl. Vahnjanin je govoril o gospodarskih vprašanjih in z veseljem pozdravil obljubo vlade, upoštevati tudi narodne potrebe manjšin.

Konečno je govoril še posl. Weber o vseh mogočih in nemogočih rečeh.

Razprava se je na to pretrgala. — Prihodnja seja bo jutri.

V Ljubljani, 12. decembra.

Slovanska stranka. Protisemitom ni nič kaj prav, da grof Badeni nekda namerava vse avstrijske Slovence zjediniti v nekako koalicio proti Nemcem in da začne na Dunaju izhajati nemški časopis, ki bode zastopal slovanske koristi. Sicer mi ne vemo, če res grof Badeni namerava tirati slovansko politiko. „Reichspost“ trdi, da se Slovanci ne boji, a če kdo pazno čita ta list, pozna se mu, da ga tare strah pred Slovani. Zatrjuje, da so narodne stranke se preživele in dokaz vidi v tem, da se narodne stranke cepijo. „Reichspost“ je pa sama najboljši dokaz, da ima narodnost večji pomen v politiki, kot je morda mnogim ljubo. Sprva je bila čisto krščansko socialna, a to ni šlo, dandanes je že skoraj popolnoma nemško-narodna. Tudi krščansko-socialna stranka se postavlja očitno na nemško-narodno stališče, ker ve, da bi jo drugače popihala sapa. Na Dunaju pri občinskih volitvah že ni več zmagala pod krščansko-socialno, temveč nemško-narodno zastavo. Kakor je vidno iz Luegerjevega govora, ki ga je imel, ko ja bil voljen za župana, mej njim in drom. Steinwendrom ni več posebno velike razlike.

Pravičnost krščanskih socialistov. Glasilo krščanskih socialistov ni nič prav, da je v „Politiki“ nekdo okrcal postopanje njenih somišljenikov na Dolenjem Štajerskem. Pri tem se sklicuje na to, da je „Reichspost“ vedno zagovarjala slovanske koristi. To je pač debela laž. Zagovarjala jih je pač proti Italijanom, a proti Nemcem pa skoro nikoli. Osnova dvojezične gimnazije v Celju je bila popolnoma pravična zahteva, a vendar protisemitje niso glasovali zanjo. Ravno tako bodo postopali proti drugim težnjam štajerskih in koroških Slovencev. Slovenskih koristij proti Italijanom pa tudi krščanski socialisti niso zagovarjali toliko iz ljubezni do nas, kakor iz nasprotja do Italijanov, ker pri teh židje igrajo precejšnjo ulogo. Dokler „Reichspost“ in njena stranka ne bode se upala zagovarjati naših opravičenih teženj tudi proti nemškimi nacionalcem, naj ne laže o svoji pravičnosti, ker ni za las boljši od nemških liberalcev.

Dunajske volitve. Nove volitve za dunajski mestni zbor bodo baje že v februarju. Vlada je

zato baje prisiljena, ker je mestna uprava v velikih finančnih težavah, iz katerih se vladni komisar dr. Friebeis pomagati ne zna. Letošnje leto se bode končalo z ogromnim primanjkljajem 5 milijonov goldinarjev. Včasih že gre tesno za denar v izplačevanje uradniških plač. Treba bode posojila, a tega ni moč najeti, dokler nima dunajsko mesto rednega občinskega zastopa. Protisemitje se seveda veselo, da je vlada prišla tako hitro v zadrego. Seveda malo jih pa že tudi skrbi, kako bodo sami gospodarili s tako zavoženimi financami, posebno ker morajo pri volitvah volilcem marsikaj obljubiti, kar bode zopet stalo mnogo denarja. Za protisemite bi pač ne bilo ugodno, ko bi morali začeti svoje gospodarstvo s povišanjem mestnih priklad.

Dunajska mestna avtonomija. V dolenje-avstrijskem namestništvu se že izdeluje načrt novega mestnega statuta za mesto Dunaj, po katerem župana dunajskega ne bodo več volili, temveč ga bode vlada imenovala. Smela ga bode vzeti tudi zunaj mestnega zastopa. Krščansko-socialni časopisi se nadejajo, da to tako gladko ne pojde, ker se bode uprl deželni zbor. Nam se vladna namera ne zdi opravičena in dosedaj zanjo tudi ni pravega povoda. Župan, ki bi ne bil vzet iz večine mestnega zastopa, bi težko posloval, ker bi mu mestni zastop gotovo vedno nasprotoval. Dokazano pa tudi še ni, da bi protisemitje ne mogli upravljati občine. Če bi slabo gospodarili, bi jih pač Dunajčanje sami kmalu odstranili. Če bi morda preneseni delokrog zlorabili, ga vlada lahko odvzame mestnemu zastopu, a dosedaj za kaj takega ni nobenega povoda. Sicer bi pa dr. Lueger in tovariši kmalu krotkejši postali, ko bi morali pozitivno delovati.

Novice iz Srbije. V nedeljo 1. decembra predpoludne bila je seja narodne skupščine, v kateri se je razpravljalo o načrtu adrese na kraljevski prestolni govor. Načrt je sestavil adresni odsek in ga predložil skupščini, v odobrenje. Skupščina šteje zdaj 180 izbranih poslancev in 60 kronskih t. j. takih, katere kralj sam imenuje; tedaj skupaj 240 poslancev. V ogromni večini so naprednjaki. Liberalcev je samo 33, radikalcev ni nobenega v sedanji skupščini. Liberalci, ki so v skupščini, so se proti volji centralnega kluba liberalne stranke dali voliti. To so tako zvani dvorski liberalci. Njihov vodja je bivši justični minister Svetozar Gvozdić, jeden prvih srbskih pravnikov. Ti liberalci nimajo zdaj skoraj nobene zveze z bivšim regentom Ristićem, načelnikom prave liberalne stranke. Manjšina — liberalna opozicija — je predložila skupščini poseben načrt adrese, ali ga je naprednjaška večina odbila. Popoludne v nedeljo so vsi poslanci podpisali adreso, a v ponedeljek se je kralju izročila. Adresa je parafraza prestolnega govora i izjavlja posebno vladi priznanje za njeno finančno politiko in naglašja se tudi zahvalnost ruski vladi, ker je pokazala veliko prijateljstvo glede srbskega dolga pri ruski državni banki. — Ristić napisal je brošuro, katera se bavi s politiko zadnjega leta kneza Mihajla vlade (1867 do 1868). V tej brošuri je mej drugim, da se v modri knjigi angleški nahaja poročilo tukajšnjega angleškega poslanika iz leta 1886., v katerem se trdi, da je Garašanin po nesrečnem srbskem

boju z Bolgari rekel, da Srbija nima več prava na obstanek, nego da jo je treba spojit z Bolgarsko ali kako drugo državo. Vsled tega vsi opozicijski listi silno napadajo Garašanina, načelnika naprednjaške stranke in sedanjega predsednika skupščine. Garašanin izjavlja v svojem naprednjaškem glasilu „Videlu“, da je rečena trdnja angleškega poslanika popolnoma neresnična in izmišljena. Kateremu človeku da v Srbiji veruješ? Kako, da Garašanin ni tedaj precej stvari oporekal?

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 12. decembra.

— (Repertoar slovenskega gledališča.)

Zaradi priprav za razne novitete ne bo jutri v petek dne 13. t. m. slovenske predstave. V nedeljo se bo pela opera „Afričanka“, prihodnjo sredo dne 18. t. m. se bode igrala znana veseloigra „Ugrabljene Sabinke“, opera „Janko in Metka“ pa se bo ponovila dne 20. t. m.

— (Družba sv. Cirila in Metoda) je imela svojo 89. vodstveno sejo dne 5. decembra t. l. v prostorih „Slovenske Matice“. Navzočni so bili: Tomo Zupan (prvomestnik), Ivan Hribar, Anton Koblar (blagajnik), Ivan Murnik, Luka Svetec (podpredsednik) in dr. Ivan Svetina; od nadzorništva: Oroslov Dolenec in Ivan Vrhovnik. Pričetek seje ob polu 3 uri popoldne. Po običajni otvoritvi seje se je prvomestnik s toplimi besedami spominjal pokojnega hišnega posestnika in trgovca Jurija Vrečko, ki je volil družbi svojo hišo v Gradci. V počestčenje pokojnikovega spomina so navzočni na prvomestnikov poziv vstali raz sedeže. Blagajnik je naznanil, da je imela družba od 1. januarja do 5. decembra t. l. 19.744 gld. 61 kr. dohodkov in 28.902 gld. 46 kr. troškov, t. j. 9.157 gld. 85 kr. primanjkljeja; od 15. oktobra do 5. decembra t. l. pa je družba prejela 1912 gld. 60 kr. in izdala 2368 gld. 38 gld., primanjalo je torej ta čas 455 gld. 78 kr. Ko so se rešile nekatere vloge, sklenilo se je, da se učiteljstvo družbinih šolskih zavodov zavaruje za pokojnino. — Vzprejeli so se razni nasveti.

— (Za družbo sv. Cirila in Metoda.) V zadnjih letih je prišlo splošno v navado, da se rodoljubi odkupujejo v kak dobrodelen namen, mesto da bi se mej seboj dopisovali ali čestitali povodom imendana praznikov ali novega leta. Ker je naša družba uprav letos pri svojih zavodih in pri zgradbi velikovške šole prevzela velike obveznosti — a so jej vsled potresa letos dohajali bolj skromni darovi, zato se zglašja pri rodoljubnem občinstvu s prošnjo, naj se blagovoli povodom bližajočih se božičnih praznikov in novega leta mesto običajnih čestitek odkupljivati v korist naši družbi in jej s svojim darom prihiteti na pomoč, da toliko izdatneje in toliko vztrajneje more delovati v odkaznem si poklici. Vsak dospeli dar se objavi po naših časnikih. — Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

— („Pozdrav braći Slovincima“.) V listku prijavljamo danes lepo pesem, katero je slovenskim izletnikom v pozdrav zložil odlični hrvatski pesnik dr. Avgust Harambašić.

— (Slov. del. pevsko društvo „Slavec“) priredi v soboto dne 14. decembra v vrtnem salonu pri „Maliči“ Volaričev večer. Iz posebne prijaznosti sodelujejo slavni tamburaški zbor „Ljubljanskega Sokola“. Vzpored: 1. „Zvezna“, 2. „Čolničku“, 3. „Vzvečer“, 4. „Moja domovina“, 5. „Slovanski svet“, 6. „Evo devo le bom ljubil“, 7. „Na ples“, napevi Hrabroslava Volariča. Mej posameznimi točkami udarjajo tamburaši več komadov. Čisti dohodek je namenjen Volaričevi rodbini. Vstopnina za osebo 30 kr.; preplačila se bodo z ozirom na blagi namen hvaležno sprejemala. Preplačila se bodo na željo častitih darovalcev v listih objavila. Začetek ob polu 9. uri zvečer.

— (Poštni uradi) bodo v nedeljo dne 22. t. m. z ozirom na božične praznike poslovali kakor druge dni, namreč od 8. do 12. dopoludne in od 2. do 6. popoldne.

— (Konji splašili) so se sinoči na voglu Resljeve in Št. Peterske ceste Janezu Hribarju, hlapcu pri posestniku in trgovcu Vodniku v Spodnji Šiški. Hribar vračal se je od gostilne „pri zvezdi“, kamor je bil peljal sod vina, a ko je pri Levčevi hiši skočil z voza, splašili so se konji ter v divjem diru tekli po Št. Peterski cesti proti Marjinem trgu.

„Mogoče, da sem se zmotil. Sicer pa ondu na desni je vozni red, tam lahko pregledate ...“

„Pogledam, pogledam! Kaj naj vidim, ondu? Sem li jaz železnični uradnik? In če bi tudi bil! Saj se vidi pri vas! Kdo pa se naj spozna v teh nebrojnih številkah, črkah, črtah in pušicah doli in gori! — Prosim, da mi vendar že poveste, kedaj dospem v Boulogne, ako se odpeljem od tu ob ... ob kateri uri ste dejali?“

„Ob 7. uri 35 minut.“

„To je zame prezgodaj ali če ni drugače, naj bo ob 7. uri 35 minut. Kedaj pridem torej tje?“

„Ob 12. uri 15 minut.“

„Ob 12. uri 15 minut, dobro. In zdaj, prosim, da mi poveste — vzel bodem kuharico s seboj — ima vlak tudi vozove tretjega razreda? Jaz se seveda peljem v drugem razredu, ali kuharica ...“

„Ne, gospod, ob 7. uri 35 minut gre ekspresni vlak v njem so vozovi samo prvega in drugega razreda.“

„Priklonili bi lahko nekoliko vozov tretjega razreda. Jaz razumem popolnoma, da se ljudem, ki nimajo denarja, ni treba voziti z ekspresnim vlakom, so pa vendar izjeme, nenavadni položaji, in v takem sem zdaj jaz ...“

„Gospod, jaz ...“

„Prosim, prosim, dovolite! Mislim, da mi je pač dovoljno izreči opazko, saj vendar plačam svoj bilet!“

„To je res, ali jaz ...“

„Tako je torej ta stvar! Ubogi siromak, ki zamore plačati le tretji razred, se mora mučiti v takem vozatajskem vlakcu. No, saj to je jako lepo!“

„Temu nisem kriv jaz!“

„O, vem dobro. Pa si tudi ne domnevam, da bi vas dolžil radi tega. Vi sami ste uboga para in niste krivi taci razmer. Vi ste odvisni in ne smete storiti ničesar! Ali jaz gospod, jaz sem neodvisen, jaz se brigam k vragu za ves svet čujete, za — celi — svet! Rečem vam, to je sramota! Preabotno: Ne pusté, da se tretji ravno tako hitro vozi kakor prvi, če pa je tretji razred v vlakcu, vozi prvi ravno tako počasi kakor tretji! Bodite tako dobri, pa mi raztolmačite ta gorostasni nezmisel!“

„Jaz nisem tu za to, da bi dajal taka pojasnila.“

„Plačani ste pa?! — Tudi dobro! — Toraj povejte mi konečno, prosim, kedaj gre vlak s tretjim razredom od tod.“

„Ob 10. uri“

„Kedaj dospo tja?“

„O 5. uri 10 minut popoldne.“ (Konec prih.)

Pri lekarnarja Mayrja hiši zaleteli so se v izložbo urarja Černeta ter mu baje napravili škodo za več nego 300 gld.

— (Žalostna vest.) Dunajski „Fremdenblatt“ javlja: Projekt, skrajšati železniško zvezo s Trstom za 33 km na ta način, da se zgradi proga Škofja Loka-Divača, s katero bi tovarni promet državne železnice postal neodvisen od južne železnice, se je definitivno opustil. Vprašamo gg. poslance: Ali je ta žalostna vest osnovana?

— („Gorenjski Sokol“.) Iz Kranja se nam piše dne 10. decembra: Z veseljem beležimo vest, katere se je raznesla pretečeno nedeljo po našem starem mestu Kranju, da se namreč namerava ustanoviti že davnej zaželeno tolovadno društvo „Gorenjski Sokol“ s sedežem v Kranju. Še večja radost pa nas je navdala, ker se je v malem našem mestu že oglasilo nad 40 izvršujočih udov. Želeti je da se to društvo, čim hitreje mogoče ustanovi in začne delovati. Ob enem se pa obračamo do gg. meščanov, naj poštrevolno podpirajo to novo slovensko društvo, ker je pričakovati sijajnega društvenega napredovanja le če bo vsa meščanstvo se Sokola oklenilo.

— (Radovljiska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda) bode imela v nedeljo dne 15. decembra ob 3. uri popoldne svoj redni občni zbor v prostorih gostilne gospe Klinarjeve v Radovljici z običajnim vzporedom

— (Slovensko društvo „Edinost“ v Gradcu) priredi dne 15. t. m. v prostih gostilne „Zum goldenen Ochsen“, Griesgasse 17. v prospeh društva veselico z naslednjim vzporedom: 1. „Koračnica“, svira godba; 5. Valček „Göstinger“ svira godba; 3. Pozdrav gostov; 4. „Mili kraj“, poje moški zbor „Edinost“; 5. Glasbena slika „Planinski venček“, svira godba; 6. „Slovan“, poje moški zbor „Edinost“; 7. Polka „Ženski dar“, svira godba; 8. „Adagio“, solo za violino; 9. „Otok bleški“, poje moški zbor „Edinost“; 10. Potporja „Kar hočete“, svira godba; 11. „Naprej“, poje moški zbor „Edinost“; 12. Valček „Planinski glasovi“, svira godba. Prosta zabava. Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopina: za osebo 30 kr., za družino 70 kr.

— (Odlikovanje) Cesar je obratnemu ravnatelju drž. železnice v Beljaku gosp. Teodorju vitezu Scali podelil red železne krone tretje vrste.

— (Petdesetletnica Ahaceljrove smrti.) „Mir“ piše: Dne 23. novembra je minulo 50 let, odkar je v Celovcu umrl sloveči koroški slovenski rojak profesor Matija Ahacelj. Ta nenavadni mož je zaslužil, da se ga spominjamo z nekaterimi vrsticami, kajti bil je izgleden in časti vreden kot profesor in učenjak, kot človek in kristijan, ter kot pisatelj in neumorno delavni domoljub. Rodil se je dne 24. svečana 1779 v Gorenčah St. Jakobske fare v gornjem Rožu. Po rodu bi se imel prav za prav pisati „Kobentar“, pa ko so ga v celovski šoli prašali po imenu, je rekel, da je „Ahaceljnov Matija“, in tako mu je to ime ostalo. Njegovi starši so bili revni. Ko je šole s sijajnim uspehom dovršil, mislil se je posvetiti duhovskemu stanu. Zgodilo pa se je, da je zbolel profesor matematike Paris pl. Giuliani, in ta je, poznavši učenost in izborne lastnosti Ahaceljrove, predlagal deželni vladi, naj Ahacelja imenuje za njegovega namestnika; tako se je tudi zgodilo. Čez nekaj časa je Giuliani šel v pokoj in Ahacelj je bil na njegovo mesto imenovan. Kot tak je služil celih 38 let. Ahacelj pa je hotel še več storiti, hotel je postati dobrotnik ne samo dijakom, ampak celi deželi. Zato se je poprijel kmetijskih vednostij in se pridružil koroški kmetijski družbi. Kmalu je postal profesor pri koroški kmetijski družbi, katerega ga je potem izvolila za svojega tajnika, kar je ostal do svoje smrti. Tukaj si je pridobil neveljavih zaslug. Kmetijska družba je bila prej močno zanemarjena, marljivi Ahacelj jej je udihnil novo življenje. V letih 1831 do 1844 je uredoval družbin list. Nadalje je za svoj denar kupil 3 orale zemlje blizu Celovca za 1700 gld., in to zemljišče je kmetijski družbi podaril za drevesni vrt in druge kmetijske poskušnje, kateremu namenu tisti svet še danes služi. To je pač dokaz, da je, pozabivši na samega sebe, skrbel le za občni blagor. Sedanje vodstvo kmetijske družbe, ki je Slovincem tako malo naklonjeno, naj bi se vender včasih spominjalo, koliko zahvale je družba dolžna Slovincu Ahacelju! Ahacelj se je pečal tudi z vremenoslovjem in je vreme v Celovcu opazoval 33 let. Narodna zavest takrat če ni bila tako probujena, kakor v naših časih; v sredi vsega nemškutarenja pa si je Ahacelj vedno ohranil svoj slovenski značaj. Kupil je vsako slovensko knjigo, ki je izšla; in ko so v Ljubljani začele „Novice“ izhajati, se jih je silno razveselil in jih vsem priporočal. Slovenske knjige je delil mej kmete. Nabiral je besede za slovarje, ki sta jih izdala Jarnik in Slomšek. V porazumnosti s škofom Slomšekom je na svetlo dal „Koroške in štajerske pesmi“. To sicer niso „narodne“ pesmi, le nekaj je vmes narodnih, pa še tiste so popravljene, večina pa je umetnih. nekaj jih je zložil rožanski tkalec in pesnik Miha Anderjaš, nekaj pa Slomšek in drugi štajerski duhovniki-pesniki. Ta zbirka se je slovenskemu ljudstvu prikupila, kar se spozna iz tega, da je doživela tri izdaje. Svoje domoljubje je pokazal Ahacelj tudi s tem, ker ni maral zapostiti

svoje domovine: vabili so ga v Brazilijo, vabili za profesorja visokih šol na Dunaj, pa ni maral sprejeti, preveč bi se mu tožilo po slovenski domovini, za katero je ves čas svojega življenja tako neumorno delal

— (Katoliško politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem) je priredilo pred kratkim shod v Šmarjeti pri Trunjsah, kateri se je prav dobro obnesel. Nemškutarji so isti dan priredili šulvereinski shod, da bi slovenske kmete tje zvabili in slovenski shod oslabili, a ta nakana jim je izpodletela.

— (Mestna hranilnica) se snuje v Pliberku na Koroškem, a žal, bo v nemških rokah.

— (Zavrtnjen utok.) „Primorac“ piše: Dr. Venuti je naznanil v zadnji seji, da deželni odbor je zavrnil utok mnogih goriških davkoplačevalcev proti dovoljenju 12.500 gld. letne podpore furlanskemu tramvaju za dobo 75 let. Uzrok: prepozna predložitev utoka. — Zares, zelo lahek izgovor. Ali kje je odgovornost za toli važen čin? Prepozno torej je bil utok podan! Kje je še furlanski tramvaj? Niti načrtov ni še, ni proračuna o stroških za dograjenje, ne kakega proračuna o njega dohodkih. Vsa reč visi še v zraku, a deželnemu odboru je bila predložitev — prepozna. — Oh, da bi le ne bilo res prepozno za deželo, ko volilci z veliko metlo pometejo sedanjí deželni odbor... Iz rešitve posnemam razloge zavrnitve na kratko: Sklep mestnega starišinstva goriškega za podporo tramvaju je bil napravljen 29. marca t. l.; deželni odbor ga je potrdil že 24. aprila (torej v treh dobrih tednih. Hitro je šlo! Mudilo se je res!) — a utok je bil podan 18. junija; zato je utok „zamujen“ in ga dež. odbor „ne more več v razpravo vzeti“. Ali deželni odbor pravi sam, da: „... statut goriškega mesta ne določuje neprestopnih rokov za vložbo utokov proti starišinstvenim sklepom...“; kako more torej govoriti, da je bil utok zamujen? — Ali deželni odbor je izrekel še jedno neresnico v svojem utemeljevanju, namreč, da oni sklep se že izvršuje. Kako?! Saj o tramvaju ni še duha ne sluha! Kje je torej zamuda?! Uboga dežela, ubogi davkoplačevalci.

— (Hrv.-slov. veterinarsko društvo „Tomislav“ na Dunaju) je volilo na občnem zboru dne 5. t. m. nov odbor, kateri se je tako-le konstituiral: Predsednik: Ernest Podabsky, podpredsednik: Jožef Stegu, tajnik: Ivan Plechatý, blagajnik: Anton Korošec, knjižničar: Martin Ciliga, preglednik: Edmund Engelman, Jožef Pauršek, vsi stud. vet. med.

— (Razpisane službe.) Tretje učiteljsko mesto na trirazrednici v Knežaku z dohodki IV. plač. razrada. Prošnje do dne 20. januarja okr. šolskemu svetu postojnskemu Mesto paznika pri dež. sodišču v Ljubljani. Prošnje do 13. januarja predsedstvu tega sodišča. Mesto babice v občini Črni Vrh. Prošnje do 15. januarja okr. glavarstvu v Logatcu.

* („Konec sveta“) bode naslov zanimivemu romanu, kateri izide meseca aprila zajedno v angleškem, francoskem, ruskem, italijanskem in nemškem jeziku. Ta roman piše ameriški pisatelj Charles Blunt in znani Rudolf Falb. Seve, da se bo konec sveta popisal tako, kakor ga Falb prerokuje.

* (Čudno, prav čudno!) Vojak Beugar je stal dne 2. novembra ponoči v Kraljevcu na Pruskem na straži, ko sta se mu približala dva pijančka in ga nekaj dražila. Vojak se jih je hitro znebil: jednega je ustrelil, drugega pa nevarno ranil, da je kmalu na to umrl. Drugod bi bili tega vojaka kot morilca zaprli; na Pruskem je pa dobil zaslužno svetinjo in je avanziral. Čudno, prav čudno.

* (Nesreča v rudniku.) V premogokopu v Dunganonu na Irskem se je primerila velika nesreča. Hkrati je namreč voda udrila v rove in je preplavila. Šestdeset premogarjev je utonilo.

* (Najnovejša moda.) Londonske dame so začele namesto tabaka pušiti kitajski čaj. V Londonu je že več prodajalnic, v katerih se prodajajo take cigarete. Pristni čaj je baje še dokaj boljši kakor najfinjši tabak, seveda si takih cigaret ne more vsakdo privoščiti, nego le, kdor ima obilo okroglega pod palcem.

Darila:

Uredništvu našega lista je poslal: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospod L. Perko v Žireh 8 kron, nabrane na godovni večer gospe Lenger jeve. Živeli rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Književnost.

— („Popotnik“) ima v števil. 23. naslednjo vsebino: Podpirajmo „Knjižnico za mladino“; J. Košan: Leposlovje — izobrazovalna sila; L. Lavtar: Načrt za računanje na jednorazredni ljudski šoli; J. Tirman: Narodopisna razstava v Pragi; Slovestvo; Društveni vestnik; Dopisi in druge vesti.

— „Hrvatski djaci pred sudom“. Ravno kar je izšla knjiga, ponatisnjena iz „Obzora“, katere obseza stenografično poročilo o kazenski razpravi proti hrvatskim vsučiliščnikom, zaradi demonstracij za časa cesarjeve navzočnosti v Zagrebu. Knjiga obseza 286 strani in stane 1 gld. Čisti dohodek je namenjen v podporo prizadetim vsučiliščnikom.

Brzojavke.

Dunaj 12. decembra. Poslanska zbornica je v današnji seji nadaljevala proračunsko razpravo. Govoril je tudi finančni minister dr. vitez Bilinski. Napovedal je, da se bode znižal zemljiški davek in da se bodo v večji meri kakor doslej odpisovali davki poškodovancem po elementarnih neizgledih. Melioracijski fond se bo povečal za cel milijon goldinarjev, vrh tega pa se pripravlja nov zakon o pristojbinah, kateri bo zlasti ugoden za lastnike malih posestev. Toliko, kolikor bodo vsled tega manjši državni dohodki, dobilo se bo potom novih naklad na pivo in žganje, od novega borznega davka in monopola z žveplenkami, kateri monopol misli vlada uvesti že prihodnje leto. Polemizujoč z maloruskim poslancem Romančukom je rekel finančni minister, da morajo narodi si najprej sami pomoči in iz lastne sile pridobiti veljavo, kakor so si jo pridobili Čehi. Vlada bo v narodnostnem oziru storila, kar je primerno pravim interesom cele države in kar odgovarja zgodovinski individualnosti posamičnih kraljestev in dežel, zajedno pa tudi ravnopravnosti vseh narodov.

Dunaj 12. decembra. Pri včerajšnji konferenciji klubovih načelnikov se je sklenilo, naj zbornica do Božiča nadaljuje proračunsko razpravo. Vmes se bodo rešile nekatere manjše predloge. Mladočehi so zahtevali, naj se reši tudi predloga o domovinstvu, kar pa se je odklonilo.

Rim 12. decembra. Crispi je naznanil zbornici, da bo za afriško vojsko zahteval kredita deset milijonov frankov.

Carigrad 12. decembra. Triindvajset višjih civilnih in vojaških dostojanstvenikov je v zaporu. Obdolženi so, da so hoteli sultana umoriti.

Narodno-gospodarske stvari.

— Vpeljava letnih prognih in naročilnih listkov na c. kr. avstrijskih državnih železnicah. (Konec) Kakor kaže tabela, pomanjšujejo se pri proračunjenju jednotne cene, ki se vzamejo za podlago, večjo datjo in daljnjo veljavnostjo. Naročilni vožnji listki veljajo za legitimacijo za vožnjo s polovičnim vožnjim listom za dotični razred in vlakovno vrsto in veljajo 35 gld. za III., 60 gld. za II. in 100 gld. za I. razred. Te legitimacije veljajo za vse c. kr. državne železnice in za zasebne železnice, na katerih država oskrbuje obrat, v kolikor zanje velja osebni tarif z dne 1. septembra 1895. Legitimacije III. razreda dajo samo pravico do vožnje s polovičnim vožnjim listkom v III. razredu, legitimacije II. razreda do vožnje s polovičnim vožnjim listkom v II. in III. razredu in legitimacije I. razreda dajejo pravico do vožnje s polovičnim vožnjim listkom v vseh razredih. Sistem teh naročilnih listkov, ki je že dolgo v veljavi v Švici in Franciji, ima za podlago namen znižati vožnjino za pogosta potovanja jedne in iste osebe in sicer s pomanjšanjem rizika, ki je združen z odjemom letnega pavšalnega listka za železniško upravo in za odjemalca listka. Jeden vzgled naj pojasni efekt teh vožnjih listkov. Legitimacija za II. razred velja 60 gld. in daje za celo leto pravico do vožnje po vseh državnih železnicah proti plačilu polovice vožnje cene. Če kdo potuje v II. razredu toliko, da bi po navadnem tarifu moral plačati 120 gld., plača za vožnjo 60 gld., za legitimacijo tudi 60 gld., torej vkupe tudi 120 gld. Za vse daljno potovanje pa ima plačati le polovico vožnjine. Potovalec, ki bi moral plačati za svojo vožnjo 300 gld., plača le 150 + 60 gld. = 210 gld., torej je na boljšem za 90 gld. ali 30%. Percentualna ugodnost se veča z vsako daljšo vožnjo. Letni vožnji listi, prognji in naročilni vožnji listki veljajo za vožnjo po njih označenih progah samo za tisto osebo, na ime katere se glase in katere fotografija je listku pridejana, in veljajo za vse osebne in brzovlake, kateri so v voznem redu in imajo vozove dotičnega razreda. Za ekspresne in razkošne vlake doplačati se mora popočno doplačilo, določene za te vlake. Letni vožnji listki, prognji listki z dvanajstmesečno veljavnostjo in naročilni vožnji listki veljajo vselej za čas koledarskega leta in se njih cena ne zniža, če se kupijo mej letom, če tudi jim je že veljavnost deloma potekla. Prognji vožnji listki z veljavo od 1 do 6 mesecev veljajo za cele koledarske mesece in se tudi tukaj ne zniža jim cena, ako se kupijo mej mesecem. Vse časne vožnje listke izdajajo c. kr. železnična obratna ravnateljstva in obveščevalni pisarni c. kr. državnih železnic na Dunaju in v Levovnu, progne vozne listke do 40 km. pa obratna urada na Dunaju (na kolodvorih zapadne in Franc. Josipove železnice) in se lahko dobe naravnost ali po posredovanju kake postaje na progi, katero se misli porabljaliti.

Poslano.*

V „Slovenec“ št. 272 z dne 26. novembra t. l. nahaja se brzojavno poročilo iz Planine, da ne dohaja „Slovenec“ pravočasno v Planino, ker ga pridružujejo poštni uradniki na Rakeku v svojo zabavo. Nadalje omenja poročevalec, da se ponavljajo taki nedostatk vseh, kadar se pričakuje kake važne novice itd.

Vsled tega poročila naj bode povedano poročevalcu planinskemu, da poštni uradniki na Rakeku niso čisto nič radovedni na važne novice „Slovenca“ ter imajo popolnoma zadosti zabave s poštnimi opravili, s katerimi so preobloženi in katerih je tukaj, kakor vsakemu znano, nekoliko več, kakor v Planini.

Drugi pot pa naj blagovoli poročevalec planinski se natančneje poučiti o načinu dohoda „Slovenca“ v Planino, da ne bode zopet krivično sumničil ter iskal si radovedneža na Rakeku, katerega najde bržkone bliže veliko laglje.

Obžalovati je pa, da poštni oskrbovatelji v Planini nečje vedeti, da njim dohaja „Slovenec“ redno zapečaten v direktnem ambulančnem zavrtku ter tako zvrčajo, kakor navadno, svoje lastne grehe na poštne upravitelje na Rakeku.

Sebenikar, c. kr. poštar.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon. (1613)

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Andreja Delosta posestvo v Koritnici, cenjeno 12.130 gld., in Martina Grilja zemljišča v Rateževem Brdu, cenjena 3526 gld., oba dne 13. decembra 1895 in 13. januarja 1896 v Ilirski Bistrici.

Matije Koželja v Srednjem Lipovcu, zemljišča cenjena 150 gld. in 50 gld.; Marije Kramaršič iz Žužemberka, polovica zemljišča cenjena 495 gld.; Antona Tekavčiča zemljišča v Laznah, cenjena 1737 gld., 60 gld., 50 gld. in 35 gld., vse te dražbe dne 13. decembra in 10. januarja v Žužemberku.

Tomaža Rodeta posestvo v Stari Vrhnik, cenjeno 3410 gld., dne 14. decembra (v drugič) na Vrhnik.

Meteorologično poročilo.

Decembra	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
11.	9. zvečer	738.2	+28.0	sr. sever	oblačno	0.0
12.	7. jutraj	738.8	+20.0	sl. sever	oblačno	
"	2. popol.	736.8	+5.5	sl. sever	pol obl.	

Srednja večerajšnja temperatura +3.9°, za 5.0° nad normalom.

Dunajska borza

Skupni državni dolg v notah	100	gld.	30	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	"	30	"
Avstrijska zlata renta	121	"	75	"
Avstrijska krona renta 4%	100	"	05	"
Ogerska zlata renta 4%	121	"	75	"
Ogerska krona renta 4%	98	"	75	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1020	"	—	"
Kreditne delnice	370	"	25	"
London vista	121	"	65	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	"	52 1/2	"
20 mark	11	"	90	"
20 frankov	9	"	65 1/2	"
Italijanski bankovci	44	"	90	"
C. kr. cekini	5	"	74	"

Najgotovejši uspeh

imajo preskušene in visoko cenjene

Kaiser-jeve

poprovo-metne karamele

proti pomanjkanju slasti do jedij, bolečinam v želodcu in spridenemu želodcu. Pristne v zavrtkih po 20 kr. prodajata: Viljem Mayer, lekar v Ljubljani, na Marijinem trgu, in Martin Petek (1429-4) II. v Veliki Nedelji.

Št. 3716.

Edikt.

(1611-1)

C. kr. okrajno sodišče na Vranjskem naznanja: Na prošnjo Antona Blatnika, posestnika v Ločici pri Vranjskem, varuha mladoletnega Blaža Troflla, dediča po dne 1. decembra 1895. l. umrlem mlinarju in zemljiškem posestniku Martinu Trofllu, po domače Martinčku, v Ločici pri Vranjskem, se dovoljuje

prostovoljna dražba

na 1823 gld. cenjenega mlinarstva s posestvom, zemljkaj št. 59 kat. občine Ločice, spadajočega v zapuščino poslednjega, nahajajočega se blizu iz Celja v Ljubljano držeče državne ceste in iz Vranjskega v Motnik in Kamnik držeče okrajne ceste, s fundus instructusom vred, ter se določa dražba na

23. decembra 1895

dopoludne ob 11. uri na lici mesta zapuščinskega posestva v Ločici pri Vranjskem s pristavkom, da se posestvo proda samo za cenitveno vrednost ali pa dražje.

Kateri želé kupiti, se vabijo, da ogledajo pri tukajšnjem sodišču dražbene pogoje, po katerih mora vsak dražilec vložiti vadij 182 gld., in pa cenitveni zapisnik.

C. kr. okrajno sodišče na Vranjskem

dne 6. decembra 1895.

C. kr. dež. sodišča svetnik: Tertnik.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895

Natopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po mehanični vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Frantsenstete, Ljubno, des. Selsthal v Anasse, Ischl, Gmunden, Solnograd, Steyr, Linz, Budejovice, Plzeň, Marijine varo, Hebr, Karlove varo, Francovo varo, Prago, Lipeko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 10 min. gjustraj mehanični vlak v Kočevje, Novo mesto.
Ob 7. uri 10 min. gjustraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Frantsenstete, Ljubno, Dunaj, des. Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 12. uri 55 min. popoldne mehanični vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj.

Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, des. Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregena, Ouh, Genevo, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijine varo, Hebr, Francovo varo, Prago, Lipeko, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 10 min. gjustraj mehanični vlak v Kočevje, Novo mesto.
Basun tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 45 min. popoldne osebni vlak v Lince-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 8. uri 55 min. gjustraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipekega Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr, Marijinih varov, Plzeň, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Gmudena, Ischla, Austro, Celovec, Beljaka, Frantsenstete, Trbiša.
Ob 8. uri 19 min. gjustraj mehanični vlak v Kočevje, Novo mesto.

Ob 11. uri 45 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipekega Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr, Marijinih varov, Plzeň, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Paris, Genevo, Ouh, Bregena, Inomost, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Pontabel, Trbiša.

Ob 3. uri 35 min. popoldne mehanični vlak s Kočevja, Novo mesta, Ob 4. uri 45 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovec, Frantsenstete, Pontabel, Trbiša.

Ob 9. uri 45 min. sveder mehanični vlak s Kočevja, Novo Mesta.
Ob 9. uri 4 min. sveder osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabel, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 35 min. gjustraj v Kamnik.
Ob 8. uri 50 min. popoldne
Ob 8. uri 50 min. sveder

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. gjustraj s Kamnika.
Ob 11. uri 15 min. popoldne
Ob 6. uri 30 min. sveder

(5-287)

Zaradi bolezni v rodbini in pa premožega drugega opravila odda se takoj ali pa ob novem letu

prodajalnica

za vsako trgovino prilična. Prodajalnica je na glavnem trgu, kjer se lahko prav dosti strži, in je na dobrem glasu. Prodajalnica se odda z blagom in z vso pripravo, oddadó se pa tudi le prostori s pripravo. — Po dogovoru vzprejme se tudi sodrug. — Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.

(1451-4)

J. Klauer-jev

kemično-čisti higijenični kranjski

likêr iz planinskih zelišč

vpliva v visoki meri osveževalno in oživajoč, če se kdo neugodno, slabo in neveselno počuti, pospešuje prebavljenje in se priporoča kot vsakdanja dijetelna pijača.

Zajamčeno čisti izvleček je in se ne sme primerjati z nobenim likêrjem, ker dobrodejno in zdravilno upliva ter vse druge prekaša.

Ta jedini domači proizvod te vrste bi se moral povsodi popolno ceniti in bi ne smel manjkati v nobeni hiši, v nobeni restavraciji in v nobeni kavarni.

Pristnega prodaja (1870-15)

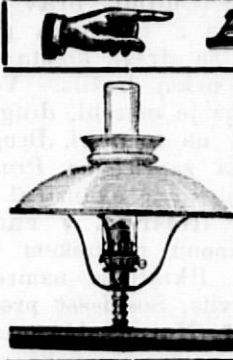
J. Klauer v Ljubljani.

Zakonito zavarovan.

Umrli so v Ljubljani:

8. decembra: Franc Hlebs, posestnikov sin, 4 leta, Hradeckega vas št. 34.

9. decembra: Antonija Gale, vžitninskega paznika hči, 1 leto in 11 mesecev, Kurja vas št. 4. — Karol Jeločnik, krojačev sin, 14 mesecev, Rožne ulice št. 39. — Franc Winter-Spent, jetniški paznik, 39 let, Hrenove ulice št. 13. — Franca Grum, delavka, 42 let, Poljanski nasip št. 44.

Auer-jeva luč.

50% se prihrani na plinu.

Auer-jeva luč.

Najcenejša, najlepša, najbolj prijetna luč.

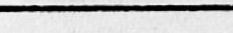

Auer-jeva luč.

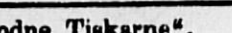
Cena svetilke 5 gld. brez strešice in montaže.

Auer-jeva luč.

Dobiva se (1442-8) v plinovi tovarni.

Glavne zaloge

pristno ruskih peterburških

gumijevih galoš in čevljev za sneg

pri (1885-14)

J. S. Benediktu v Ljubljani.

Pojdimo!!! Kam?

V gostilnico „Pri Kranjici“

poprej „Lingarjeva klet“

v Ljubljani, Lingarjeve ulice št. 1.

Tam se dobivajo jako dobra vina, kakor tudi pivo in jako ukusne doma delane klobase. Za prav obilen obisk se priporoča

(1568-3)

Kranjica.

Za Božič

priporoča

donavske krape, ščuke, smuče in fogaše, srne, gosja jetra in fazane

po najnižjih dnevnih cenah

Gustav Treo

v Ljubljani, Dunajska cesta št. 11, na dvorišču.

Morske ribe in rake, štajerske kapune, pularde in purane

(1616)

oskrbuje takoj po naročilu in po najnižjih cenah.

Vnanja naročila se točno izvršujejo.

Doktorja Otona pl. Trnkóczy-ja

Malaga

s china in železom.

(Malaga 225 gr., Chort Chin. 7 gr., Tinct. Malat. ferri 25 gr.)

Skušeno že 20 let pri krvi revnih, slabotnih, bledih, medlih odraslih in otrokih, kot lahko prebavljiv china-železo-preparat.

Dobiva se (1525-4)

v lekarni Trnkóczy-jevi

poleg mestne hiše v Ljubljani.

1 stekleničica 75 kr.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.